

**ข่าวจากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก
ฉบับวันจันทร์ที่ 16 มกราคม พ.ศ.2560**

ข้อเสนอเชิงนโยบายพีซไร่เศรษฐกิจบางชนิด!

โดย - พีรเดช ทองอําไฟ

จากการที่ สวาก. ได้สนับสนุนทุนวิจัยให้แก่ ดร. เกรียงศักดิ์ สุวรรณธราดล และทีมงานไปศึกษาเรื่อง สถานการณ์พีซเศรษฐกิจของไทย 4 ชนิด คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเหลือง ถั่วเขียว และถั่วลิสง เพื่อดู สถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพีซเหล่านี้ของไทยในระดับอาเซียน เพื่อให้ได้ยุทธศาสตร์ที่จะสร้างความ มั่นคงและความปลอดภัยทางอาหารในยุคที่เป็นประชาคมอาเซียน และได้จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อให้ เกิดเสถียรภาพและความมั่นคงทางอาหาร เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ใช้ในการแก้ปัญหาระบุร่วงด่วน

ภาพรวมก็พบว่า ไทยเรามีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการผลิตพีซเหล่านี้ รวมทั้งเรื่องการพัฒนา พันธุ์และเมล็ดพันธุ์ค่อนข้างมาก ขณะเดียวกัน พีซเหล่านี้บางชนิดถูกนำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ ซึ่งถึงแม้จะ ผลิตได้มาก แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ จนกระทั้งต้องนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งหากไม่ จัดการให้ดีก็มีโอกาสที่จะระบาดกระเทือนไปถึงวงการปศุสัตว์ ซึ่งจะมีปัญหาระบุร่วงอาหารสัตว์ได้ในอนาคต

ที่มีวิจัยได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ของพีซเศรษฐกิจเหล่านี้ โดยคำนึงถึง 3 ด้านด้วยกันคือ ความ ยั่งยืน ความพอเพียง และคุณภาพและความปลอดภัย แล้วนำไปสู่การทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อให้รัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดมาตรการหรือกฎหมายต่อไป

ข้อเสนอต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาเร่งด่วนนี้ได้แก่ การพัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่เกษตรกร การเร่งรัดการจัดทำหน่วยให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ และการปรับปรุงกฎระเบียบปฏิบัติ ซึ่งทั้งสามข้อนี้เป็นปัญหาเร่งด่วนและเป็นปัญหาใหญ่ที่ควรต้องได้รับการแก้ไข

ข้อแรกคือ เรื่องเกษตรกร เพราะว่าเราทราบกันดีว่าเกษตรกรของไทยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ที่ถูกต้องด้านการเพาะปลูก การผลิต และที่สำคัญคือการตลาด รวมทั้งปัญหารံของอายุของเกษตรกรที่นับวันจะมากขึ้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ด้านการเกษตรเข้ามาร่วมทำงานทดแทน นอกจากนี้กระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่ผ่านมาใช้วิธีให้คำสั่งเสริมทำหน้าที่นี้ แต่ควรจะมีการจัดทำหน้าที่นี้ให้โดยตรงและมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิม ไม่ใช่การให้คำสั่งโดยผ่านนายอำเภอ หรือหัวหน้าหมู่บ้าน

ในด้านการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ เป็นเรื่องที่พูดกันมานานหลายปีแล้ว และมีการจัดทำมาระยะหนึ่ง แต่ว่ายังไม่ค่อยก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะปัญหาเดิมๆ คือบุคลากรไม่เพียงพอ และขาดความต่อเนื่อง ซึ่งเรื่องนี้ควรต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วน เพราะว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลและของอาเซียน ที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าและลงทุน ดังนั้น จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน เช่น ระเบียบว่าด้วยการกักกันพืช ซึ่งมีผลกระทบต่อการนำเข้าเมล็ดพืชและเมล็ดพันธุ์พืชทั้งสิ้น ที่ก่อรากในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเข้าและส่งออกเมล็ดพันธุ์พืชผ่านประเทศเพื่อนบ้านทั้งลาว เมียนmar และกัมพูชา

เรื่องที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งคือ กฎระเบียบเกี่ยวกับพืชดัดแปลงพันธุกรรม ซึ่งจะจัดตั้งเป็นสถาบันวิจัยศึกษาทดลอง และการประเมินความปลอดภัยทางชีวภาพ ทำให้โอกาสพัฒนางานด้านนี้ในประเทศไทยค่อนข้างช้ากว่าที่อื่น ซึ่งจะกลายเป็นจุดอ่อนของเราในอนาคตได้ ในช่วงนี้ควรต้องเร่งดำเนินการในเรื่องของการให้มีกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพให้เกิดขึ้นโดยเร็ว รวมทั้งกำหนดแนวทางการดูแลและการวิจัยทดลองเกี่ยวกับพืชดัดแปลงพันธุกรรมให้ชัดเจน

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
ฉบับวันจันทร์ที่ 16 มกราคม พ.ศ.2560

เครื่องมือบังคับชาวนา

ปัญหาข้าวราคาก่อตัวดูๆ กalgoที่ผ่านมา แม้จะผ่านไปได้ดีด้วยแรงผลักดันไทยทุกภาคส่วน เปิดช่องให้ชาวนานำข้าวมาขายให้ผู้บริโภคโดยตรง ขายเป็นข้าวสารได้ราคาดีกว่าขายข้าวเปลือกให้โรงสี...แต่ปัญหานี้ยังไม่หมดไป ดูๆ กalgoหน้าคงมีปัญหาให้ได้เห็นเหมือนเดิม เพราะต้นตอของปัญหายังไม่ได้รับการแก้ไข ยังไม่สามารถลดปริมาณการผลิตในส่วนที่ล้นตลาดได้ มาตรการที่ออกมาระบุชาวนาในพื้นที่ไม่เหมาะสมให้เลิกปลูกข้าวถาวร เปลี่ยนไปทำอย่างอื่นไม่ประสบความสำเร็จ

แม้กระทั้งให้ลัดรอบทำนา งดปลูกข้าวนานปังไปปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ชาวนาให้ความร่วมมือน้อยมาก ทำให้ พล.อ.จัตุรชัย สาริกัลยะ รมว.เกษตรและสหกรณ์ ถึงกับเอียปาก “ผมไม่สามารถบังคับให้ชาวนาเลิกปลูกข้าว ทำได้เพียงให้ทางเลือก” ต้องยอมรับว่า นี่คือความจริง ประเทศไทยเราไม่สามารถบังคับอะไรได้เลย แม้แต่เรื่องที่สามารถออกกฎหมายมาบังคับได้ ก็แทบบังคับใช้ไม่ได้เลยก็มี อย่างเมามีขับ เป็นดัน

แต่ในเรื่องข้าว ถ้าจะมองว่าบ้านเรามีเครื่องมือมาบังคับชาวนาได้ คงจะไม่จริงเสียที่เดียว... เครื่องมือนั้นพอมี และไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายมาบังคับด้วย ถ้ารู้จักคิดนอกกรอบแบบเอกสาร ไม่จุมปลักอยู่กับแนวคิดราชการแบบเดิมๆ อะไรล่ะ ที่สามารถนำมาเป็นเครื่องมือลดการผลิตได้...ปัจจัยสำคัญที่สุดในการปลูกข้าวคืออะไร.....เมล็ดพันธุ์!!!

คนในวงการเกษตรรู้จักกันดีกับคำว่า พันธุ์ลูกผสม ที่บางคนเรียกว่า ไฮบริด หรือไม่ก็ เอฟ-1 เป็นเมล็ดพันธุ์ที่มนุษย์โลกพยายามด้วยความรังเกียจ...เมล็ดพันธุ์ราคาแพง ซื้อมาปลูกแล้ว ผลผลิตที่ได้มามิ่งสามารถนำไปบังคับต่อได้ ชาวนาต้องซื้อเมล็ดพันธุ์มาปลูกใหม่ทุกรอบการผลิต เป็นการค้าผูกขาดเอาเปรียบเกษตรกร ที่สำคัญยังเป็นการทำลายพืชพันธุ์พื้นเมืองดั้งเดิมให้สูญพันธุ์อีกด้วย หาก จริงบ้างไม่จริงบ้าง แต่ถ้ามองในมุมโลกสวย นี่คือข้อด้อย แต่ถ้ามองจากอีกมุม นี่แหล่ะ เครื่องไม้เครื่องมือที่จะมาแก้ปัญหาเรื่องข้าวล้นตลาด และยังสามารถช่วยทำให้เกษตรกรมีรายได้ 400,000 บาทต่อคนต่อปี ตามแผนยุทธศาสตร์ 20 ปี ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ด้วย...ตามต่อพรุ่งนี้